

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto gallo abbate. Cap[itulum]. lxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

rium situm: quod brentale dicitur sine de bruni
duo angelo duce puenit. Et dum se mane ad por
tam applicuisse mirarentur: et loci ignorantia
ybinam essent ab incolis sciscitarent: ab eisdem
se ad ecclesiam prefatam archageli appulisse di
sicerunt: qui deo gratias agentes nauem experunt:
cuncti quoq; nudis pedibus ad ecclesiam processer
unt. Sed dei misericordia antecepit dux ecclesie
ingredieretur ostia confessum ab omni lepre m
acrum est macula. Tunc dux sanus ad domum re
dit: et omnibus venditis medietate pauperibus
tribuit: aliam medietatem ecclesie sancti michae
lis obtulit: et ibidem cum coniuge perpetuis tem
poribus deo seruulust.

De sancto gallo abbate.

Cap. lxxv.

All' ab
bas ex hiber
nia claris pas
rentibus nam
et sancto colum
bano in disclo
pulum tradit: ab eodem sa
crito et litteris eruditus: et
monachus ipsius effectus ad
sacerdotium promotus est. Co
lumbanus autem in gallia nauigas cū apud luxo
vium cenobium construxisset: sigiberto rege ans
nuente: ibi cū gallo et alijs discipulis deo ser
uire curarer persecutione regis theodosici et
brunichilidis regine inde expellitur: eo q; a san
cro columbano arguebat: q; relicta coniuge cocu
bina amplectibus fruebat: ut dicatur infra invi
ta columbanus abbatiss. t. kal. decemb. Ande igit
ur columbanus ad theodobertum austriacorum regem
perueniens infra partes allemaniae iuxta fluvium
lidinacum habitandum cum discipulis: ab eo locum
obtinuit: qui tuconia dicebatur: cuius loci in
cole adhuc idolis seruabant: ubi gallus fidem
trinitatis predicare et phana idolorum cepit exu
rere. Sed dum habitatores loci servis dei ex hoc
persecutione excederent: reliqua tuconia columba
nus cum discipulis ad castraz arbonam accessit:
et a presbytero vulmario gratae extecepit. Quis
eos locum edificandi monasterii antique structu
re docuit: et illuc usque perduxit: ubi ecclesiam in
honorem sancte aureliae et cellulas costruxerunt:
et ibidem populu docere in christi fide ceperunt:
idolisq; in lacum demersis ecclesiam dedicarunt.
Ibi columbanus cum gallo et alijs discipulis triennio recederunt. Cum autem nocte qua
dam gallus piscationis insisteret audiens de mon
tis vertice demonem: quemadmodum alium existente in
pelago vocantem: ipsum ei respondente: et veniente
ipsorum se de hospite gallo congrerente: q; eos de
sede prope elecissent. Qui signo crucis edito
demones in fugam vertit: et ventes abbatem
sibi audita retulit. Illeq; dum fratribus aduoca
tis deo laudes exolueret: audire sunt voces de

Monus

monum perstrepentis: et sanctis persecutione
illatos se acriter cōminantur. Dux autem regio
nis noīe gñzorus: audiens q; sancti dei cultum
deorum suorum euacuaret: missis famulis suis
iussis illos inde discedere. Qui vacaniam mona
chorum abstulerunt: et duos ex fratribus occi
derunt: illos quoq; ab eorum finibus discedere
precepunt. Sed dum columbanus ad gl
olsum regem italicie properare disponeret: gal
lus egrititudine ibidem remansit: et a p̄s
bytero vulmario devote hospitio suscepit: fuit:
Constanti autem gallus de languore convaluit:
presbyterum: ut sibi locum aliquem gratae solitudi
nis ostenderet et sollicite requisivit. Eius iusso
ne diaconus eius noīe hildeboldus ad locum op
timū illū adduxit. Qui cum die integro sciunt
peragrassent: gallus ad flumen ventiens: misso
rhete pesciculos cepit: et ipsi assatis pariter cū
diacono cibum sumpsit. Ibis vterq; spox una
nocte queuit. Gallus hoīe crucē lignea in terra
fixit: et ad eam capsellam reliquiarū: quā secū
tulerat appendit: et ante illas p̄strat: in oratio
nem proculavit. Eius mane ingens ad eos vi
sus descendenter: et micas que ab eis remanser
antlingeret: heccepit ei gallus: ut ligna in igne
mitteret: resuscitans p̄s Christus obediuit. Eiusvix dicit
si pro mercede panem porrexit. Mane hoīe diaco
nus iubente gallo ad flumen accessit: ut pisces
iterū aliquot caperet. Duo autem demones in spe
cie mulierū nudarū eidē apparuerunt: s; ad ora
tionē viri dei cōtinuo euanuerūt. Eius ad locū
preiūsum deneniscit: et serpentū ibidē multū
tudine reperirent: oratione galli serpentes om
nes inde fugati suntq; in presens. In ipso lig
tur loco cū triduo permanessent: et ibi gallus lo
cum sibi solitudinis elegisset: ad reuisionem
sui hospitii presbyterū redierunt. **C**um igit
ibidem per dies. vii. reedisset: gunzonius dux
misit ad presbyterū: orans ut gallū ad se addū
ceret: eo q; filia eius immundus spūs inuassisset.
Qui p̄ os puelle clamabat: q; ideo filiam ducis
oppreserat: q; pater eius gallū abbatē vna cū
magistro columbano de possessione sua ece
rat. Hec igit puelle sigiberto regi fuerat despō
sata. Quod cū rex sigibertus audīscit duos epis
copos ad puelle misit: ut suis eā orationib; lis
beraret. Sed dēmō et ore puelle eorum oculi
ta eis obīciens illos deridebat: et q; nūli a solo
gallo inde posset etiū affirmabat: pater igitur
puelle afflatus iterum legatos ad presbyterū
vulmarum destinauit: ut sine mora gallum sibi
adduceret: ut eius filia liberationem consequi
posset. Proīstens illi q; vitam dei in constan
tiensem ep̄m promoueret: si demonem ab eius
nata expellere posset. Nam autem gallus ad lo
cum elecēt solitudinis reversus erat: et querē
mentis eligens duos discipulos in ministros
assumpserat: et ad ducem venire recusans se ad
statim columbanū reuisorū præcedebat: eo q; mi

De sanctis in mense octobris occurrentibus. Fo. ccvi.

racuit gloriam formidabat. Tandem vicitus per eis legatorum et vulneri presbyteri: iohannem diaconum et socium secum assumpit: et nautio ad ducem in castro burningio peruenit. Inuenitque pueram iacentem vincitam: et a demonio tenuano letunio tabescram. Qui orationem ad dominum fudit: et in christi nomine demoni imperavit: qui mot ex ore eius in specie nigritorum discessit: et ferocem sulphureum in loco di misit. Hoc multa ei dona obtulit: que vir dei accipiens ea postmodum omnia in pauperum usus expendit. Cum autem illum in episcopum veller preficeret omnino renuit: sed iohannem diaconum discipulum suum obruit. Ad cuius nutum in eum omnis populus episcopii constantientem elegit. Rex autem sigibertus auctor et puer liberata fuisset: misit ad patrem ut eam sibi desponsatam transmiseret. Quem cum ad eum venisset: et modum liberationis eius si gibelus audisset. Ballo abbati pecuniam copiosam misit: de qua sanctus cellaz et ecclesiam edificauit. Quam rex et dux prediis et possessionibus dotauerunt. Cum autem sigibertus ipsam suam sibi veller coniugio sociale: audiuit ab ea pro eius liberatione votum pudiciter emissee. Et de consilio galli abbatis ne eius propositum auerteret: ipsam in cenobio matrem virginum multarum esse constituit. Deinde vir dominii a gunzono duce ad urbem constantiam aduocatus: ut consecrationi iohannis episcopi presens esset: verbu domini in populo misericordie predicauit: et multos ab errore gentilium ad christum convertit. Episcopo quoque formam gubernande sibi et consilie ecclesie precepit. Atque postmodum ad cellam suam in heremo rediit: ubi plures discipulos congregauit. Deinde rogatus a vulnero presbytero: reliquo monasterio ad dominum eius per dies aliquot disserit: ut ei monita salutaria preberet. Et cum omni populo in ipso castro verbuz domini predicasset: post dies duos febre correptus diebus filii languore pressus iacuit: et cum esset annorum xxx ad extrema deducitus in domino quietus. xvij. kalen. novembri. Unius corpus in castro burningio sepultum est ubi miraculose uiuit.

De sanctis Ducentis et septuaginta martyribus. Cap. lxxiii.

Aceti et

septuaginta martyres Christi apud aphrica coronati sunt et sancti martyres martianus et saryrianus cum duobus fratribus et maximus egregia ancilla Christi sub persecutione vandas licca gerrico rege arriano. Qui primo nodosis

fustibus cessi: et vsq ad ossa laniati: csi multo tempore talia paterent: sequenti die in columnes reddebant. Postmodum asti dura custodia macipati: et artati in neruo dei virtute soluto cippo liberati sunt. Ob quod miraculum Maxima libertati sue redditum: materque multarum virginum effera in confessione Christi consenuit. Sancti autem inter mauros ferocissimos relegati: cum predicatione sua multos ad Christum conuertissent iussu gerericis ligatis pedibus post terga currentium quadrigari inter spinosa loca siluarum tracti: et discerpti spiritus emiserit. xvij. kal. novembri: ut ait aodo in martyrio suo.

De sancto Magnobono epo. Cap. lxxiiii.

Agnobo

nus epus andegauensis clarus regibus dagoberi regis: quem rex fama ipsius coperta ad se accessit fecit. Cum ergo civitatem ingressus esset: comedens qui erat in ergastulo eius partim implorabat. Ille vero iudicem adixit: et ut rex amore Christi solueret: exorauit: qui ab eo repulsus dum ecclesia intras orasset: subito comedibus fractis et carceribus referens inclusi absoluti sunt. Cum in predicto quartanaco eius diocesis puer a demoni rapta esset: inter vepres et rupes collidit: et semiuimus sancto epo a paribus offeret: qui demonem Christi nocte iuocato a puer electus: et ipsum sancti pareribus restituit. Quasdam vice dum flumen cum sociis velle transire nauem cōspexit ab alta parte fluminis ductore caretum. Sed dum orasset: nauis sine remige eis summe ad eum venit: et ipsum cum sociis sine viro gubernante transuerit. Ut enim tpe famis ingruentis dissipatoris suo certa numeri summam pauperibus distribuēdam dedit: quam ille in dissipando duplicatam inuenit. Abbas quidam eius emulius ad eum veneno poculandum quoddam miserat. Sed sanctus vir hoc per spiritum cognoscens nescios abbatis benigne suscepit: et eorum intentionem eisdem apernit: atque sic eos ad penitentiam provocavit. Qui eniūt aut in pace vir dei. xvij. kalen. novembri: sepultus in ecclesia sua.

De sancto Ambrosio epo. Cap. lxxv.

Ambrosius

episcopus bithyniensi. apud eandem civitatem clarus tempore platonis regis francorum: qui vita et sanctitate eximius et doctri na prefulgidus gregem domini sibi commissum verbo et exemplo fideliter enutrivit: et virtutibus plenus in pace quietus